

[Lennart Larson.] ... virksomheder, som er aktive i EF, og angiver dette som grund til at sige nej, at sandheden jo er den, at EF meget mere end Danmark går ind for kontrol med disse koncerner. Jeg skal på mit partis vegne anbefale også dette lovforslag.

Nordqvist: Det første lovforslag vedrører et område, hvor det er særdeles fristende for den enkelte, måske også for det enkelte medlemsland, at omgå de regler, der skal sikre den lige konkurrence. De skal hindre, at man bruger skjulte favører, hvilket jo kan ske ved, at de enkelte medlemslande deklarerer varerne forskelligt og ikke forstår det samme ved de samme begreber. Det radikale venstre kan tiltræde den bemyndigelse, som foreslås givet ministeren. Vi er tilhængere af varedeklARATIONER; det er jo bestemmelser, der ikke alene i denne forbindelse skal sikre de enkelte producenter, men i lige så høj grad forbrugerne. Derfor kan vi også tiltræde den mærkning, der skal til. Det kan måske blive et slag i luften. Spørgsmålet er jo, hvor meget en dansk husmoder får ud af, at varerne er deklareret på fransk eller italiensk. Men det problem løses måske ved, at man også på et eller andet tidspunkt går over til esperanto; her er i hvert fald et argument for at gå over til dette internationale sprog.

Jeg er enig med hr. Hans Kjær i, at vi under udvalgsbehandlingen nærmere må have at vide, hvad ministeren mener med det, han skriver i bemærkningerne. Hvordan har han tænkt sig at administrere den videre følge end det, der er nødvendigt på grund af Danmarks medlemskab af De europæiske Fællesskaber?

Der omtales i et af de mange bind, vi har fået vedrørende fællesmarkedet, en sammenlignende redegørelse for retstilstanden i de seks lande vedrørende uretmæssig konkurrence. Jeg går ud fra, at dette værk ikke er af samme tykkelse som dem, vi hidtil har fået, og jeg vil gerne henstille til ministeren, at vi under udvalgsbehandlingen får denne sammenlignende redegørelse for, hvorledes vilkårene er i øjeblikket.

Med hensyn til det andet forslag om monopoler, der jo, som det nu fremtræder, kun vedrører formalia, dette at give Kommissio-

nen mulighed for at håndhæve Fællesskabets bestemmelser om monopoler m. v., vil jeg godt komme med et par bemærkninger om det mere reelle, også fordi ministeren i sine bemærkninger selv berører de mere materielle bestemmelser i EF-traktaten og andre steder. I debatten for og imod høres undertiden den lidt diffuse påstand, at vi ved indtræden i dobbeltforstand bliver et væge-løst bytte for kæmpekoncerner, karteller og andre fæle foretagender. Denne påstand kan naturligvis skyldes ond vilje. Men mere tænkeligt er det undskyldelig uvidenhed om, hvad der egentlig er gældende ret, hvilken indflydelse de regler, der gælder, vil få på vor egen monopollovgivning, som den er eller kan blive. Forholdet er jo det, at traktatens programmerklæring ganske selvfølgelig er suppleret med adskillige forordninger, Kommissionens udtalelser, udstedelse af negativattester og dispensationer, og Domstolen har i adskillige tilfælde måttet trække kapperne på og træffe afgørelser og derved ved sine fortolkninger ydet et værdifuldt bidrag ved vurderingen af den kurs Fællesskabet ønsker at følge.

Men uoverskueligt er det, spredt i de 5 bind, jeg nævnte før, og i diverse orienteringshæfter. På grund af den overordentlig store betydning, disse konkurrencebegrænsende aftaler har for hele det danske erhvervsliv og derigennem for hele befolkningen, vil jeg bede ministeren venligst overveje at tilvejebringe en overskuelig oversigt. Jeg er her på linje med venstres ordfører, hr. Lennart Larson, der som jeg mener, at det er overordentlig værdifuldt, at befolkningen virkelig får oplysning om disse regler. Jeg tror, det kan lade sig gøre, og omdeles en sådan redegørelse her i tinget, kan medlemmerne i hvert fald ikke længere påberåbe sig uvidenhed. Mod uvidenhed kæmper selv guder forgæves, og hvad skal vi stakkels tilhængere af fællesmarkedet så gøre?

Erhvervslivets folk har utvivlsomt fundet vej i junglen; men det er mere vigtigt, at befolkningen får et kortfattet dokument, hvoraf kan udledes, at de mere grovkornede påstande svæver frit i luften. Med andre ord: at Fællesskabets regler på dette område, bl.a. ved at anvende forbudsprincippet, er mindst lige så restriktive som vor egen monopollovgivning, der i øvrigt, for så vidt